

**Scenariusz zajęć do książki Grzegorza Kasdepke
Mity dla dzieci, Wydawnictwo Literatura, Łódź 2013**

Autorzy: Alina Płaziak-Janiszewska

Typ zajęć: zajęcia zintegrowane, zajęcia dodatkowe, etyka, język polski

Wiek uczniów: 8-11 lat

Czas: 90 min

Temat: Czyim przyjacielem był Prometeusz?

Cele

Uczeń potrafi:

- opowiedzieć mit o Prometeuszu,
- ocenić postępowanie tytana,
- uzasadnić, dlaczego Prometeusz był przyjacielem ludzi,
- wypowiedzieć się na forum grupy.

Metody i formy pracy

praca indywidualna, praca w grupie, praca z klasą, dyskusja, praca z tekstem, praca z plasteliną, elementy dramy (poza, pantomima, tunel myśli).

Materiały

- książka Grzegorz Kasdepke, *Mity dla dzieci*, Wydawnictwo Literatura, Łódź 2013,
- plastelina.

Przebieg zajęć

1. Nauczyciel zachęca dzieci, aby spacerowały po całej sali, słuchały uważnie poleceń i witały się z osobami, które mijają. Uczniowie reagują na zmianę zdania:

Idziemy jak ludzie myślący o czymś.

Idziemy jak małe, nieporadne dziecko.

Idziemy jak dyrektor fabryki porcelany.

Idziemy po drodze pełnej szyszek.

Idziemy z podniesioną głową, jak bohaterowie.

Idziemy, blaznując.

Po wykonaniu ćwiczenia dzieci odpowiadają na pytania:

Która z sytuacji podobała się im najbardziej?

2. Uczniowie przygotowują makietę świata, tworzą z plasteliny (albo innych, dostępnych materiałów) wymyślone żyjące istoty, rośliny, przedmioty. Po wykonaniu zadania siadają wokół swojej pracy i opowiadają o stworzonym miejscu, o tym, jak żyją jego mieszkańcy, etc.

Na podsumowanie nauczyciel zadaje pytania:

Czy trudno było wymyślić i stworzyć świat?

Czym się kierowaliście, tworząc go?

Co jest potrzebne, aby stworzyć świat?

Czy chętnie zaprosilibyście do swojego świata Ziemiaków? Dlaczego tak, dlaczego nie?

3. Nauczyciel czyta dwa pierwsze zdania opowiadania *Nasz przyjaciel Prometeusz* z książki *Mity dla dzieci* (str. 15) i pyta:
Co by było, gdyby świat był zbudowany z piasku?
Jaki materiał jest najlepszy do tworzenia świata?
Prowadzący zajęcia czyta kolejny fragment książki, od słów: „A Prometeuszowi udało się kiedyś ulepić człowieka” – do słów: „I tak właśnie powstał pierwszy człowiek. Jednak ulepić człowieka to jedno, a nauczyć go żyć, to drugie.” (str. 15-16).
4. Uczniowie, podzieleni na grupy, przygotowują pantomimy przedstawiające Prometeusza, który uczy ludzi różnych umiejętności. Podczas oglądania scenek obserwatorzy odgadują je i zapisują na tablicy. Po wykonaniu ćwiczenia, nauczyciel dyskutuje z dziećmi, jakich kompetencji potrzebują ludzie, aby szczęśliwie żyć, a później czyta kolejny fragment książki, od słów: „Na początku ludzie nie wiedzieli, co ze sobą zrobić.”, do słów: „byli Prometeuszowi wdzięczni.” (str. 16).
Dzieci porównują swoje pomysły z mitem oraz zastanawiają się, dlaczego Prometeusz kształcił śmiertelników.
5. Uczniowie wcielają się w role bogów olimpijskich, ludzi, Prometeusza, Herkulesa i w ciszy czytają historię Prometeusza (od „Zeus zgrzytał zębami”, str. 16 – do „Zeusowi było tego za wiele”, str. 21). Następnie przygotowują się do procesu sądowego tytana. Oskarżycielami są bogowie, ludzie obrońcami, a sędzią Herkules.
Po wykonaniu ćwiczenia uczestnicy zastanawiają nad problemami:
Czy można oszukiwać, kraść w słusznym celu? Dlaczego?
W jaki sposób słabszy (człowiek) może pokonać silniejszego (bogów)?
6. Uczestnicy w ciszy zapoznają się z ostatnim fragmentem mitu nt. ukarania Prometeusza przez Zeusa. Nauczyciel zadaje pytanie:
Czy Prometeusz zasłużył na surową karę?
Dzieci, w zależności od odpowiedzi, ustawiają w ustalonym miejscu przez nauczyciela, np. TAK – po prawej stronie na dywanie, NIE – po lewej, a następnie uzasadniają swoją decyzję.
7. Uczniowie tworzą „tunel myśli”, stają w dwóch szeregach, twarzą do siebie. Dziecko (dzieci) w roli Prometeusza przechodzi pomiędzy nimi i słucha pochwał na temat działalności na rzecz ludzi.
8. Na zakończenie lekcji uczniowie stają w kręgu, odpowiadają na pytanie:
Czym przyjacielem był Prometeusz?
Następnie razem wykrzykują: „Prometeusz – przyjaciel ludzi!” i kilka razy klaszczą w dłonie.